

جنگ اعلان نا شده پاکستان علیه افغانستان

چنانکه هم میهنان عزیز ما اطلاع دارند، در روز های اخیر، باز هم ، شعبده بازان نظامی پاکستان، دست به شلیک صدها گلوله توپ بالای خاک افغانستان در ولایت کنر زده تلفات جانی و مالی فراوانی برای باشنده های منطقه به بار آورده اند. بکار اندازی توپخانه بر ضد افغانستان توسط حکومت مداران بی آرم پاکستانی ، متعاقب موشک باران سنگینی صورت می گیرد که در ماه های اخیر توسط آنها بالای کنر ، نورستان و نواحی ننگرهار انجام داده شد. چنانکه دران روزها، تعداد زیادی از هم میهنان ما با به نمایش گذاردن شعور بلند سیاسی و احساس عمیق وطندوستی شان در داخل و خارج از افغانستان، دست به تظاهرات گسترده اعتراضی زدند.

موشک باران خاک افغانستان و متعاقباً ، شلیک صد ها گلوله توپ بالای خانه و کاشانه مردم ما که آنهم در یک حالت خاص و شکننده سیاسی صورت میگیرد، باساس احکام قانون روابط بین الملل، دقیقاً یک جنگ اعلام ناشده بر ضد افغانستان تلقی میشود که بر وفق همان احکام پذیرفته شده بین المللی، جانب افغانستان حق دارد به اقدامات متقابله نظامی غرض دفاع از خود متوسل شود و یا ضمن احتجاج شدید دیپلماتیک علیه حکومت پاکستان، موضوع را به سازمان ملل ارجاع نموده و شورای امنیت سازمان مذکور را وادار به واکنش قانونی بر ضد عملیات گستاخانه حکومت پاکستان سازد. البته هر نوع سکوت، مماشات و تزلزل از سوی دولت افغانستان در برابر چنین تعرض نظامی آشکار، نه تنها پشت کردن به منافع ملی مردم افغانستان است ، بلکه سخت توطئه آمیز و عمیقاً سوال بر انگیز هم است . وظیفه و رسالت درجه اول هر زعیم در هر کشور، تأمین امنیت جانی و مالی برای اتباع آن کشور و ایستاده گی و دفاع از حاکمیت ملی و تمامیت ارضی در برابر تجاوز و تعرض اجنبی است . بخاطر همین رسالت است که ملتها، از حاکمیت دولتی شان بگونه کلاسیک آن اطاعت کرده و یا میکنند.

چرا پاکستان دست به چنین حملات خونین علیه افغانستان میزند ؟ چند دلیل را میتوان در این زمینه خاص بر شمرد :

1- نظامیان پاکستان در اثر عملیات مخفی امریکا علیه اسامه بن لادن در حومه اسلام آباد پایتخت پاکستان که چندی قبل انجام داده شد، نزد ملت پاکستان و ملل جهان خجالت زده شده اند. بنابراین، میخواهند با این اقدامات نظامی ضد انسانی، آنهم علیه همسایه‌یی که از سی سال بدینسو، بازهم در اثر دخالت‌های ننگین پاکستان، در خون فرزندان خویش غوطه میخورد و کلیه هست و بودش را از کف داده است، درون نا آسوده و ناپاک‌شان را اندک آرامش بخشند.

2- جنرالان پاکستانی با پرتاب صد ها راکت و شلیک صد ها گلوله توپ و خمپاره به سوی همسایه زخم‌دار و بیمار خویش، در نظر دارند روحیه از دست رفته سربازان و افسران ارتش را که پس از مرگ بن لادن بدان دچار شده اند، تقویت نمایند.

3- پاکستانی‌ها میخواهند بگونه غیر مستقیم برای امریکایی‌ها، یا اربابان رسمی و دایمی خویش، نسبت فشارهای دیپلماتیک اخیر، چنگ و دندان نشان دهند.

4- نظامیان پاکستان، با موشک باران مناطق مرزی، در نظر دارند، منطقه را از سکنه و نیروهای نظامی افغانستان خالی کنند تا زمینه جولان بیشتر برای تروریستهای مسلح طالبی و القاعده‌یی آنها میسر شود.

5- جانب پاکستان با ارتکاب حملات نظامی، آرزو دارد حامد کرزی و گروه نزدیک به وی را بیشتر از پیش تحت تأثیر روحی قرار دهد تا در روند فشارهای اخیر سیاسی - مالی و دیپلماتیک امریکا و جهان غرب و واکنش نظامی احتمالی بالای پاکستان، همراهی نشان ندهد.

6- پاکستانی‌ها در عین حال میخواهند به گروه‌های مسلح تروریستی شان نشان دهند که هنوز هم بالای اوضاع افغانستان مسلط هستند و نیروهای امریکایی و ناتو هرگز در دفاع مستقیم نظامی به نفع حکومت حامد کرزی اقدام نمیکنند.

رخ دیگر سکه اینست که پاکستانی‌ها میخواهند نیروهای ناتو و امریکا را در این میدان بیازمایند که آیا در برابر چنین گستاخی‌های نظامی و تحریک آمیز جانب پاکستان، آنهم در آستانه خروج نیروهای شان از افغانستان، واکنشی از خود بروز میدهند یا نه؟

احتمال ضمنی دیگر این خواهد بود که حملات راکتی حکومت پاکستان علیه افغانستان، روی یک برنامه خاص سیاسی و با موافقت سرری مقامات امریکایی و انگلیسی صورت گرفته باشد تا تفکر جانبداری داخلی از استقرار پایگاه‌های نظامی امریکا در خاک افغانستان را تقویت کرده باشند.

چون مقامات پاکستانی ظرف چندین سال، روی مسأله افغانستان از دنیای غرب، بخصوص امریکا ، به گونه های مختلف باج گرفته اند، حالا هم که جانب امریکا کاهش باج دهی به پاکستان را اعلام شده پاکستانی ها در تلاش آن هستند تا افکار عامه افغانستان را علیه امریکا تحریک کرده راه را مجدداً برای اخاذی های شعبده بازانه خویش بگشایند.

البته ، میتوان دلایل و براهین دیگری را نیز در این زمینه تذکر داد. ولی ، مجموع دلایل هر چه باشد ، این موضوع به قدرت خود باقی می ماند که چرا دولت افغانستان در قبال جنگ اعلان پنا شده جانب پاکستان و تلفات جانی و مالی شهر وندان کشور، کاملاً منفعل، بی تفاوت و خاموش باقی مانده است ؟

به اعتقاد ما ، این سکوت و این بی تفاوتی رییس جمهور افغانستان که در طول تاریخ کشور باستانی ما سابقه نداشته و ندارد، پرده از روی توطئه گسترده تری بر میدارد که در شرف تطبیق بالای زادگاه اجدادی ما ست . آنچه عجالتاً ایجاب میکند اینست که مردم سراسر افغانستان بپا خیزند و با یکصدا علیه چنین توطئه ضد ملی اعتراض نمایند. افغانهای پناهنده در خارج نیز نباید خاموش و ملاحظه گر باقی بمانند . آنها نیز بایستی با براه اندازی اعتراضات دموکراتیک و افشا گرانه شان، صدا و فریاد تلخ مردم دردمند افغانستان را بگوش جهانیان برسانند تا گوشه یی از دین میهنی شان را در چنین وضع و حال تأسف بار انجام داده باشند.

نباید فراموش کنیم که چنین صدا ها و فریاد های اعتراضی در خارج از کشور، بهیچ صورت بی نتیجه باقی نمی ماند، بلکه اثرات خودش را بالای حکومت ها و افکار عامه ی جهان خواهد بخشید. پاکستانی ها نیز نباید فراموش کنند که سر زمین افغانستان، عاقبت آزاد و آباد خواهد شد و مردم با شرف آن از زیر اینهمه فشارها و جفا ها ، دو باره قد راست خواهد کرد و آنگاه ، با مشت محکم و کوبنده ی شان از جفا کاران ، قاتلان ، تجاوزگران و دغلبازان پاکستانی و غیر پاکستانی انتقام خواهند کشید.

زنده و سر بلند باد مردم افغانستان و پاینده باد افغانستان.